

Број/Број: 4/1-50-1-83-28/05
Сарајево/Sarajevo, 28.09.2005. године

ЗАПИСНИК

са 26. сједнице Заједничке комисије Парламентарне скупштине БиХ за одбрамбену и безбједносну политику и надзор над радом одбрамбених и безбједносних структура на нивоу БиХ

Сједница је имала два дијела и то, 27.09. 2005. године, у трајању од 10.00 до 19.00 часова, те наставак 28.09.2005. године, у трајању од 10.00 до 12.00 часова.

Сједници су оба дана присуствовали чланови Заједничке комисије:

Бошко Шиљековић, Винко Радовановић, Сеада Палаврић, Халид Гењац, Анто Спајић,
Шефик Џаферовић, Осман Брка, Адем Хускић, Момчило Новаковић.

Сједници оба дана нису присуствовали: Мирко Благојевић, Винко Зорић и Бранко Зрно.

Сједници су такође присуствовали гости: посланици Милорад Живковић, Мартин Рагуж,
Ружа Сопта, Мирсад Ћеман, Милош Јовановић, делегат Илија Филиповић, Рафи Грегоријан,
копредседавајући Комисије за реформу одбране, Никола Радовановић, министар одбране
БиХ, Енес Бећирбашић, замјеник министра одбране БиХ, Мухамед Смајић, секретар
Министарства одбране БиХ, Лејла Диздаревић, савјетник главнокомандујућег Штаба НАТО-а
у БиХ, Лејла Гело из Комисије за реформу одбране, Јелена Деспот, Муџахид Хасанбеговић и
Франк Хартман из ОХР-а, Томас Вилиамс из НАТО-а, Џенифер Мор и Мирсад Жига из
Амбасаде САД-а у БиХ, Кристијан Хаупт, Родолф Оберле и Тања Пашић из ОЕБС-а,
Драгица Хинић, секретар Заједничке комисије, Жељко Грубешкић, експерт за војна и
безбједносна питања, и Албина Ибрахимагић, волонтер у ПСБиХ.

Сједници Заједничке комисије председавао је председавајући Бошко Шиљековић.

За сједницу је предложен

ДНЕВНИ РЕД

1. Разматрање Предлога резолуције о стратешким одређењима у систему одбране БиХ (предлагач: посланик Милорад Живковић);
2. Разматрање Предлога закона о одбрани БиХ (предлагач: Савјет министара БиХ);
3. Разматрање Предлога Закона о служби у Оружаним снагама БиХ (предлагач: Савјет министара БиХ);
4. Текућа питања.

Предложени дневни ред чланови Заједничке комисије једногласно су усвојили.

Ад. -1. Разматрање Предлога резолуције о стратешким опредјељењима у систему одбране БиХ (предлагач: посланик Милорад Живковић)

Милорад Живковић, предлагач Резолуције о стратешким опредјељењима у систему одбране БиХ, дао је уводне напомене. Истакнуо је задовољство чињеницом да се Резолуција разматра прије системских закона у области одбране.

Разматрање ове резолуција било је на дневном реду претходне сједнице Заједничке комисије, али је одгођено за ову сједницу да би се чланови Комисије детаљније упознали са њеним садржајем.

Шефик Цаферовић истакнуо је важност ове сједнице Комисије, јер ће се на њој расправљати и одлучивати о питањима уређења система одбране који су од суштинског значаја за Босну и Херцеговину. Наведена резолуција при томе поставља циљеве који су потпуно супротни од дугорочних циљева у области одбране које је утврдило Предсједништво БиХ, Савјет министара БиХ и Парламентарна скупштина БиХ, а који се односе на прикључење наше земље ПфП-у и НАТО-у. На овим циљевима базирани су закони који ће бити разматрани као сљедеће тачке дневног реда ове сједнице. Основни циљ Резолуције је демилитаризација Босне и Херцеговине и он је у потпуности супротан стратешким опредјељењима Босне и Херцеговине. Стога је предложио предлагачу да повуче из процедуре Резолуцију, против које ће иначе и гласати.

Осман Брка не може подржати Резолуцију из разлога које је навео његов претходник, затим из разлога што су након разговора у Бечу 1996. године одређене квоте војника земаља западног Балкана на основу којих друге земље имају своју војску, те из разлога што се неће осјећати безбједним док год Босна и Херцеговина не постане чланица НАТО-а, као дио система колективне безбједности.

Момчило Новаковић истакнуо је да је Резолуција тренутно супротна стратешким опредјељењима Босне и Херцеговине и да садржи одређене контрадикторности. Међутим, не треба је аутоматски одбацити јер Босна и Херцеговина може временом бити демилитаризована, посебно водећи рачуна о финансијским аспектима. По његовом мишљењу, жеља предлагача је била постизање консензуса о питању демилитаризације народа и грађана Босне и Херцеговине. У овом моменту, међутим, не постоји политичка воља за демилитаризацијом. Он ће до сједнице Дома предложити амандмане на Резолуцију, о којима предлагач треба да се изјасни, те треба да образложи и ову иницијативу у односу на стратешко опредјељење за приступање ПфП-у и НАТО-у.

Винко Радовановић истакнуо је да је Резолуција подијељена у два дијела. Први дио се односи на демилитаризацију која може представљати дугорочни циљ Босне и Херцеговине и као таква би била прихватљива у неком каснијем периоду. Међутим, тренутни циљ наше земље је улазак у НАТО савез. Други дио Резолуције третира питања која обрађује Закон о одбрани БиХ на начин који није у складу са овим законом, те тренутно не би била ни прихватљива. Резолуцију би стога требало упутити Дому на разматрање у предложеном тексту ако предлагач нема намјеру да је коригује, или предложити предлагачу да сачини нови текст Резолуције водећи рачуна о предлозима ове комисије, о којој би Заједничка комисија поново расправљала.

Халид Гењац нагласио је да свака резолуција као акт представља израз одређене политичке воље субјеката. Ова резолуција, која се разматра непосредно прије два стратешка закона у области одбране, садржи дијелове који су у потпуној супротности с тим законима. Стога није прихватљива. Предложио је потом да Заједничка комисија усвоји закључак којим би се Резолуција вратила предлагачу са предлогом да је након усвајања два стратешка реформска закона предложи у тексту који би био у складу са наведеним законима.

Момчило Новаковић нагласио је да ова резолуција изражава политички став предлагача и стога се њен текст не може промијенити без сагласности предлагача. У самом тексту Резолуције има одређених контрадикторности. Сматра да усвајање два реформска закона нису у супротности са демилитаризацијом Босне и Херцеговине, која се може посматрати као дугорчни циљ.

Сеада Палаврић истакнула је да Резолуција тренутно представља акт политизације предлагача, у смислу вођења предизборне кампање. За њу демилитаризација није могућа ни у некој даљој перспективи, јер безбједност Босне и Херцеговине види само у укључењу у НАТО, који омогућује колективну безбједност. Стога се Резолуција не може прихватити.

Анто Спајић сматра да је о овој резолуцији требало расправљати много прије самих закона, те је предложио да се о њој расправља и одлучује у складу са Пословником.

Адем Хускић такође мисли да се о Резолуцији треба изјаснити сагласно Пословнику, те наглашава да је њен текст неприхватљив.

Милорад Живковић нагласио је да се не жели бавити политиканством и да је сасвим јасно да нема политичке воље за прихватање Резолуције. По његовом мишљењу, већина грађана изјаснила се за демилитаризацију и она треба да представља циљ сваке реформе.

Демилитаризација такође није супротна прикључењу у НАТО. До сједнице Дома он ће извршити одређене техничке поправке у тексту Резолуције, уз наглашавање да сваки посланик има могућност да предложи амандмане на дати текст. Предложио је потом да се Заједничка комисија изјасни о Резолуцији.

Шефик Цаферовић нагласио је такође да морамо дати свој став о Резолуцији. Предложио је да се Комисија изјасни о предлогу закључка Халида Гењца, који је сугерисао предлагачу да последије усвајања реформских закона предложи нови текст Резолуције који би био у складу с тим законима. На овој сједници, када ће бити ријечи о овако значајним законским пројектима, требало би растеретити атмосферу и наставити конструктиван рад.

Послије расправе, чланови Заједничке комисије констатовали су да је текст Резолуције у супротности са тренутном позицијом Босне и Херцеговине у области одбране и њеним јасно исказаним одређењем за прикључење „Партнерству за мир“ и НАТО савезу, те стога са два гласа „за“, пет гласова „против“ и два гласа „уздржан“ нису прихватили текст Резолуције, са предлогом Дому да је не усвоји.

Ад. - 2. Разматрање Предлога закона о одбрани БиХ

(предлагач: Савјет министара БиХ)

1. Расправа о принципима Предлога закона

Бошко Шиљековић изнио је уводне напомене о Предлогу закона о одбрани Босне и Херцеговине, који је Савјет министара БиХ, 19.09.2005. године, доставио у парламентарну процедуру. Истакнуо је да, водећи рачуна о позицији и жељи Босне и Херцеговине за што бржим прикључењем „Партнерству за мир“ и НАТО савезу, у којем контексту треба посматрати предложени закон, те узимајући у обзир потребу за његовим што бржим усвајањем ради благовремене и адекватне припреме Предлога буџета за одбрану за 2006. годину, Колегијум Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ постигао је 16.09.2005. године сагласност о неопходности скраћивања рокова разматрања овог закона, како би се на наредној сједници Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ, чије одржавање је заказано за 28.09.2005. године, водила расправа о Предлогу закона у првом читању. Заједничка комисија, на својој 25. сједници, одржаној 19.09.2005. године, информисана је о потреби бржег разматрања Предлога закона, као и о наведеној одлуци Колегијума Представничког дома о одржавању сједнице 28.09.2005. године, на којој би Предлог закона требало да буде разматран у првом читању, те постигла сагласност о благовременом одржавању сједнице овог радног тијела, како би Предлог закона могао бити

разматран на наведеној сједници Представничког дома. Након уводног образложења отворио је расправу о принципима Предлога закона и дао ријеч министру одбране БиХ.

Никола Радовановић истакнуо је да је Предлог закона прошао све фазе пред надлежним министарствима и Савјетом министара БиХ, како би био упућен у процедуру, уз потребну сагласност свих учесника.

Рафи Грегоријан нагласио је да су сагласност за ове законе дали чланови ДРЦ-а након дуготрајног рада, а потом и генерални секретар НАТО-а. Закони представљају резултат тешко постигнутог компромиса и стога би свака промјена концепта предложених закона представљала промјену онога за шта је сагласност, између осталих, дао и НАТО. Мисли да због наведених чињеница не би требало прихватити достављене амандмане, осим оних који технички уређују текст. У односу на присутну бојазан да је Предједништву БиХ дата надлежност за уређење назива, застава и датума пукова те да се неће моћи око тако битних питања договорити, информисао је да је Предједништво већ постигло договор о називима и обиљежјима пјешадијских пукова. У међувремену је настала и одређена конфузија у вези са питањем власништва у законима, те је истакнуо и јасан став о овом питању, који је наведен у писму ДРЦ-а које је подијељено члановима Заједничке комисије.

Момчило Новаковић затражио је да Министарство одбране БиХ да мишљење о свим достављеним амандманима, по могућности у писаној форми, након чега би морала услиједити полчасовна пауза за упознавање са тим ставовима.

Никола Радовановић нагласио је да су амандмани достављани сукцесивно, те да је у току одржавања ове сједнице такође достављен одређен број амандмана. Стога не може дати образложење у писаној форми. Све амандмане анализирао је са господином Грегоријаном. Највећи број амандмана дотиче питања која су била предмет најчешћих расправа на сједницама ДРЦ-а и о којима је постигнут компромис. Предложио је потом да се амандмани расправљају по редослиједу чланова.

Шефик Џаферовић такође је истакнуо да је овај закон резултат тешко постигнутог компромиса на ДРЦ-у, а потом и Савјету министара БиХ. Стога би све амандмане који нарушавају принципе и суштину Предлога закона требало одбити, осим оних којим се врши правно-техничко побољшање текста.

Бошко Шиљеговић потом је предложио паузу од 15 минута ради упознавања чланова Комисије са садржајем дописа ДРЦ-а о преносу имовинских права у тексту Предлога закона, што је једногласно прихваћено.

У наставку сједнице **Адем Хускић** сматра да би Предлог закона требало усвојити на овој сједници, иако и он има одређених примједба на текст. Предложио је да се министар одбране изјасни о амандманима, те да Комисија усвоји оне амандмане који су прихватљиви, а да предлагачи повуку амандмане који су неприхватљиви за Савјет министара БиХ.

Сеада Палаврић нагласила је да Предлог закона треба усвојити на овој сједници Комисије. Она неће прихватити ниједан амандман који је већ био предмет дуготрајне расправе на ДРЦ-у и који је супротан постигнутом компромису. Могу бити прихваћени само они амандмани којим се текст Закона правно-технички побољшава.

Момчило Новаковић потом је истакнуо да се на овој сједници тешко може постићи сагласност у вези са чланом 57, којим се регулише надлежност Предједништва БиХ за регулисање питања ознака и других карактеристика пјешадијских пукова. Упитао је зашто та питања нису регулисана самим законом ако већ постоји сагласност Предједништва БиХ о њима, те затражио мишљење министра одбране и господина Грегоријана о томе.

Анто Спајић има слично мишљење као Момчило Новаковић, те је нагласио и да је Клуб ХДЗ-а доставио амандман сличан амандману Клуба СДС-а.

Мартин Рагуж нагласио је да амандмани Клуба посланика ХДЗ-а не доводе у питање принципе Предлога закона, те сматра да се о свим амандманима треба изјаснити.

Рафи Грегоријан нагласио је да је непотребно Законом регулисати питања симбола и ознака пукова, која су била већ предмет постигнутог договора у Предједништву БиХ.

Послије расправе, чланови Заједничке комисије усвојили су принципе Предлога закона једногласно.

2. Расправа о аманданима

Заједничка комисија констатовала је да су на Предлог закона из Дома народа амандмане уложили: Клуб делегата из реда хрватског народа, Клуб делегата из реда српског народа, те делегат Хасан Ченгић. На Предлог закона из Представничког дома амандмане су уложили: Милорад Живковић, Клуб посланика СДС-а, заједнички предлог Клуба посланика СДС-а, Мјешовитог клуба посланика и посланика ПДП-а, Душанка Мајкић, Клуб посланика ХДЗ-а и посланик Мирсад Ћеман.

Расправа о аманданима почела је расправом о амандману 1. Клуба ХДЗ, који је прихватљив за министра одбране и Рафија Грегоријана.

Шефик Џаферовић сматра да би прихватање овог амандмана довело до касније неконзистентности одређених чланова.

Након краће расправе о наведеном амандману, на предлог Момчила Новаковића, дата је пауза у трајању од 15 минута.

Послије паузе, **Момчило Новаковић** предложио је методологију рада по достављеним аманданима, тако да Заједничка комисија усвоји све амандмане који су прихватљиви за Савјет министара БиХ, који овдје представља министар одбране, те да одбије све остале амандмане за које нема такве сагласности, како би их предлагачи могли бранити у пленарној фази. На овакав начин рад би био конструктиван и брзо окончан без непотребног прегласавања. Он при томе неће повући амандмане које је предложио, јер они представљају ставове Народне скупштине РС-а.

Сеада Палаврић сматра да се могу прихватити само амандмани иза којих стоји Савјет министара БиХ као цјелина, а не Министарство одбране БиХ.

Момчило Новаковић истакнуо је да министар одбране представља Савјет министара БиХ, те да претпоставља да су ти ставови усаглашени на Савјету министара БиХ. Нагласио је да искључиво жели да се сједница Заједничке комисије заврши на најбољи начин и ако нема воље да се постигне компромис у том погледу, он неће учествовати у даљем раду ове сједнице.

Шефик Џаферовић поново је замолио присутне да се на овој сједници постигне договор и оконча расправа о предложеном закону. Поновио је став да би требало одбити све амандмане осим оних којим се правно-технички побољшава текст.

Винко Радовановић мисли да треба прихватити амандмане који су прихватљиви копредседавајућим ДРЦ-а, те је предложио да се чланови Комисије изјасне о овом предлогу.

Осман Брка изразио је незадовољство оваквим расправама о Предлогу закона и мисли да га треба усвојити у предложеном тексту, а након одређеног периода може се предложати његова измјена.

Бошко Шиљеговић нагласио је да су копредседавајући, приликом иступања у Народној скупштини РС-а, истакнули да ће бити могуће амандманско дјеловање и одређене исправке Закона, за шта се залаже Момчило Новаковић. Стога је предложио да се прихвате амандмани који су прихватљиви за Савјет министара БиХ, и то појединачним изјашњавањем о сваком, а да се остали сматрају одбијеним већином гласова.

Сеада Палаврић предложила је да се анализирају амандмани прихватљиви за Савјет министара БиХ и да се о њима појединачно изјасни, а да се потом остали амандмани сматрају одбијеним већином гласова.

Милорад Живковић нагласио је да нигдје није речено да се не може мијењати предложени текст Закона. Оваква реформа одбране показатељ је за наредну реформу полиције, реформу

уставног система и др. У том смислу, ако нема намјере да се било шта промијени, он ће у име Клуба СНСД-а повући све предложене амандмане.

Бошко Шиљеговић истакнуо је да је претходна пауза услиједила због неприхватања мишљења копредседавајућих о амандману 1. Клуба ХДЗ-а. Предложио је да копредседавајући дају шире образложење зашто су одређени амандмани прихватљиви, односно нису прихватљиви.

Шефик Џаферовић потом је предложио три начина рада у вези са амандманима. Први би био прихватање Предлога закона без амандмана, други начин је да се чланови изјасне о сваком амандману појединачно, те трећи начин да се разлуче прихватљиви амандмани за предлагача о којима би се изјаснили, за разлику од неприхватљивих које би потом сматрали одбијеним већином гласова.

За **Момчила Новаковића** прихватљив је предлог да се чланови Комисије изјасне о амандманима прихватљивим за представника предлагача, те да се сви неприхватљиви амандмани одбију већином гласова. При томе је из оваквог предлога о гласању издвојио амандман на члан 57, с обзиром да је он за њега од великог значаја за прихватање овог закона у цјелини.

Сеада Палаврић није сагласна да се издвоји било који члан од предложеног начина гласања, јер би онда и она затражила такав поступак за члан 78.

На захтјев министра одбране потом је одређена пауза у трајању од 10 минута, како би заузео став о свим амандманима и дао образложење за прихватање, односно одбијање појединих амандмана.

У наставку рада **министар одбране** навео је амандмане који су прихватљиви, уз одговарајуће образложење. Прихватљив је амандман 3. Клуба СНСД-а јер не мијења суштину закона а њиме се побољшава текст.

Момчило Новаковић предложио је да се Комисија одмах изјасни о овом амандману, док је **Осман Брка** предложио да министар образложи прво све прихватљиве амандмане, а да се потом Комисија изјасни о њима.

Предлог Османа Брке потом је прихваћен са пет гласова „за“, три гласа „против“ и једним гласом „уздржан“.

Након усвојеног начина рада, министар одбране образложио је сљедеће амандмане који су прихватљиви: Амандман 3. Клуба СНСД на члан 12, Амандман 6. Клуба СНСД на члан 34. који доприноси бољем разумијевању Закона, Амандман Клуба СДС на члан 45. којим се побољшава текст, Амандман 11. Клуба СДС на члан 48. који је коректан јер говори о политичкој неутралности припадника ОСБиХ, Амандман 5. Мирсада Ћемана на члан 50. који побољшава текст, Амандман 14. Клуба СДС на члан 61. којим се штити МОБиХ од лица која нису државни службеници у ентитетским министарствима одбране, Амандман 21. Клуба СДС на члан 81. који прецизније дефинише питање стављања на снагу ентитетских прописа, те Амандман 6. Мирсада Ћемана на члан 84. који представља корекцију језичке природе.

Чланови Комисије потом су се изјаснили о овим амандманима.

Амандман 3. Клуба СНСД усвојен је са осам гласова „за“ и једним гласом „уздржан“, у сљедећем тексту:

У члану 12. тачка ф) на крају текста додати ријечи: «у складу са законом».

Амандман 6. Клуба СНСД усвојен је са осам гласова „за“ и једним гласом „уздржан“, у сљедећем тексту:

У члану 34. тачка (1) брише се тачка на крају и додају ријечи: «као дан доношења одлуке о формирању Оружаних снага БиХ 2003. године.»

Амандман 10. Клуба СДС на члан 45. усвојен је са осам гласова „за“ и једним гласом „уздржан“, у сљедећем тексту:

У члану 45. додаје се нова тачка под е) задатак

Амандман 11. Клуба СДС на члан 48. усвојен је са осам гласова „за“ и једним гласом „уздржан“, у сљедећем тексту:

У члану 48. у ставу 3. додаје се текст: „али не може за вријеме боравка у ОС дјеловати и наступати са позиције страначке припадности“.

Амандман 5. Мирсада Ћемана на члан 50. усвојен је са шест гласова „за“, једним гласом „против“ и два гласа „уздржан“, у сљедећем тексту:

Иза члана 50. додаје се нови члан 50а), који гласи:

“Држављанима Босне и Херцеговине чије је пребивалиште на територији Босне и Херцеговине, укључујући и оне са двојним држављанством, забрањено је да служе војни рок и обучавају се у својству регрута у оружаним снагама других држава.”

Амандман 14. Клуба СДС на члан 61. усвојен је са осам гласова „за“ и једним гласом „уздржан“, у сљедећем тексту:

У члану 61. став (1) иза ријечи: “Министарство одбране ентитета” додају се ријечи: “којима је у поступку надлежних ентитетских агенција утврђен статус државних службеника” и даље се наставља постојећи текст.

Амандман 21. Клуба СДС на члан 81. усвојен је једногласно, у сљедећем тексту:

У члану 81. ставу (1) на почетку реченице брисати ријеч „дана“ и додати: „ентитетски парламент донијеће законе којима ће се“, иза ријечи „године“ брисати ријечи: „у складу са важећом законском процедуром“, умјесто ријечи „ставиће се“ треба да стоји „ставити“.

Амандман 6. Мирсада Ћемана на члан 84. усвојен је једногласно, у сљедећем тексту:

У члану 84. ставу (2) ријечи: „осам дана“ замјењују се ријечима: „осмог дана“.

Чланови Комисије потом су се изјашњавали о неприхватљивим амандманима за предлагача, које је министар одбране сврстао у двије групе и потом образложио разлоге неприхватања.

Предлагаче амандмана занимао је разлог неприхватања одређених амандмана. Тако је **Мартина Рагуџа** занимало зашто није прихваћен амандман Клуба ХДЗ на члан 55, док је **Мирсада Ћемана** занимало зашто нису прихваћени неки његови амандмани који су правно-техничке природе, као што су амандмани 2. и 3, посебно наглашавајући да Армија БиХ не баштини традицију само једног народа.

Рафи Грегоријан потом је образложио основне разлоге за прихватање, односно неприхватање амандмана. Први разлог односи се на принципе који су договорени консензусом и стога их није могуће мијењати. Други разлог односи се на последице прихватања одређених амандмана, што би довело до суштинске промјене договорене структуре ОСБиХ. Трећи разлог односи се на чињеницу да је ове законе прихватио генерални секретар НАТО-а, док четврти разлог наглашава контрадикторност амандмана који подривају на ДРЦ-у договорени концепт Закона. У вези са мишљењем Мирсада Ћемана о војном наслеђу и идентитету војних јединица, истакнуо је да војска треба да буде мултиетничка, али и да све војске одражавају традицију народа из којих долазе.

Никола Радовановић истакнуо је да је члан 2. елемент Закона који је најтеже договорен, тако да би свака нова интервенција на дати текст изазвала нове проблеме. У односу на члан 4. истакнуо је да он предлаже другачији концепт од оног предвиђеног Законом, гдје се на Босну и Херцеговину гледа као на дио система колективне безбједности.

Момчило Новаковић упитао је зашто није прихватљив његов амандман на члан 57. ако су чланови Предсједништва БиХ у међувремену постигли договор о симболима и ознакама пукова. Дефинисање тих ознака и симбола представља минимум за прихватање Закона. Стога је инсистирао да се то питање ријешити на начин да се дефинише у самом закону или да се добије званичан став о договору Предсједништва прије другог читања овог закона.

Никола Радовановић нагласио је да је ово питање било неусаглашено, те да су постојала мишљења да би оно отворило друге непотребне расправе. Он мисли да би било добро усагласити ставове о овом питању, јер би на тај начин било ријешено и низ других питања.

Рафи Грегоријан нагласио је важност питања обиљежја, симбола и заставе пукова. У складу са стандардима НАТО-а, не би били прихватљиви одређени предлози и терминологија који и сувише асоцирају на постојање „старих“ војски. Он је потом преузео личну одговорност како би се ово питање ријешило на задовољавајући начин за све стране и истакнуо да не би

било добро пред Домом почети расправу о овој теми, јер ће, по његовим најновијим сазањима, ово питање бити успјешно ријешено договором чланова Предсједништва БиХ. **Милорада Живковића** занимало је зашто није прихваћен његов Амандман 14. који се односи на члан 72. и питање преноса права управљања и коришћења имовином. **Никола Радовановић** истакнуо је да је ово питање у процесу транзиције изузетно значајно. При томе је неопходно оставити могућност Министарству да процијени која имовина је неопходна и перспективна и која се потом може дати другим институцијама на коришћење.

У складу са претходно постигнутим договором на овој сједници, чланови Заједничке комисије изјаснили су се о свим амандманима који нису прихватљиви за Савјет министара БиХ, тако што су их одбили са осам гласова „за“ и једним гласом „уздржан“, што оставља могућност њиховим предлагачима да их обнове и бране у пленарној фази пред домовима.

3. Изјашњавање о Предлогу закона у цијелини

Чланови Заједничке комисије потом су са седам гласова „за“, једним гласом „против“ и једним гласом „уздржан“ прихватили текст Предлога закона о одбрани Босне и Херцеговине, са усвојеним амандманима, те предложили домовима његово усвајање.

Ад. - 3. Разматрање Предлога закона о служби у Оружаним снагама БиХ (предлагач: Савјет министара БиХ)

1. Расправа о принципима Предлога закона

Уводно образложење о Предлогу закона о служби у Оружаним снагама БиХ дао је **Никола Радовановић**. Истакнуо је да је Савјет министара БиХ, 19.09.2005. године, доставио у парламентарну процеуру Предлог закона о служби у Оружаним снагама Босне и Херцеговине, заједно са Предлогом закона о одбрани БиХ. Стога се ова два закона разматрају истовремено. Потом је укратко образложио поједине дијелове Предлога закона.

Након краће расправе чланови Заједничке комисије усвојили су једногласно принципе Предлога закона.

2. Расправа о амандманима

Бошко Шилеговић констатовао је да су на Предлог закона амандмане уложили Милорад Живковић, Клуб посланика СДС-а, Клуб посланика ХДЗ-Демокршћани, те Клуб делегата из реда хрватског народа и Мирсад Ћеман.

Потом је отворио расправу о амандманима, која се водила по истој методологији као и расправа о претходно разматраном Предлогу закона. На овај начин предлагач Закона прво би истакнуо и образложио разлоге за прихватање одређених амандмана, а потом би се чланови Комисије изјаснили о неприхватљивим амандманима, одбијајући их већином гласова.

На почетку расправе о амандманима, **Никола Радовановић** информисао је присутне да је у припреми текстова овог закона на језицима конститутивних народа, у Предлогу закона на хрватском језику, дошло до одређених грешака које мијењају смисао Закона, тако да се овај текст разликује у односу на текстове на босанском и српском језику, који су идентични. Због тога је затражио паузу у трајању од 10 минута, која је потом и прихваћена.

Послије паузе **Анто Спајић** затражио је да министар одбразложи разлоге због којих је дошло до различитости текста Предлога закона на хрватском језику у односу на друга два текста, те истакнуо да су амандмани улагани на претходни текст, те сада највјероватније нису у реду.

Никола Радовановић истакнуо је да је пауза била потребна како би се идентификовале различитости у поменутом тексту на хрватском језику, до којих је вјероватно дошло због брзине рада, те несналажења лектора.

Сеаду Палаварић занимало је да ли су у питању разлике суштинског карактера, јер би онда евентуално сутра требало наставити рад, како би се омогућило представницима хрватског народа да уложе амандмане на тако исправљен текст. У сваком случају они треба да се изјасне о могућности рада на сједници која је у току или о њеном наставку наредног дана.

Са овим мишљењем сагласни су били и **Осман Брка и Винко Радовановић**.

Момчило Новаковић сматра да је ово питање проблематично за све посланике и делегате који би улагали амандмане до сједнице домова. Стога се о овом закону не би могло расправљати док се не доставе његове исправке, како би сви имали могућност амандманског дјеловања.

Шефик Џаферовић нагласио је потребу хитног дјеловања и усвајања овог закона што прије. И њега је занимало да ли су у питању веће или мање разлике, те је предложио да се омогући колегама из ХДЗ-а да дјелују амандмански послуже исправке текста.

Бошко Шиљеговић сматра да се ово питање мора разјаснити, тако да се види да ли постоји могућност да се исправљена верзија текста Закона на хрватском језику добије током дана или не. У том случају Комисија би прекинула сједницу и наставила са радом наредног дана.

Анто Спајић потом је затражио паузу, како би се могле обавити потребне консултације. И министар одбране такође је замолио за паузу током које би биле извршене корекције текста Закона. Предлог је потом прихваћен и одређена је пауза до 18.30 часова.

У наставку рада, **Анто Спајић** образложио је разлоге због којих је замолио да се одреди пауза. Истакнуо је да се у међувремену консултовао са више колега посланика и делегата из реда хрватског народа. Изразио је разумијевање за хитношћу усвајања овог као и претходно разматраног закона, али је нагласио да је Закон који се нашао у процедури службени текст Савјета министара БиХ и он се суштински разликује од исправљеног текста. Стога он не може преузети одговорност за наставак рада у току дана. Такође, након оваквог развоја ситуације требало би провјерити сва три текста и овог, као и претходно усвојеног Закона о одбрани БиХ, јер се са сигурношћу не зна која је верзија исправна. Потом је од министра затражио миљење о начину превазилажења овог проблема.

Никола Радовановић истакнуо је да је пауза искоришћена за усаглашавање текста Закона на хрватском језику са идентичним текстом на остала два језика конститутивних народа. Изразио је жаљење због настале ситуације и истакнуо спремност да се сличне ситуације више не догоде. С обзиром да не познаје одредбе Пословника, није могао сугерисати даљи начин рада.

Ружа Сопта поновила је размишљања Анте Спајића и изразила сумњу у идентичност текста и претходно прихваћеног закона. Предложила је да се оба закона скину са дневног реда сједнице Представничког дома, те закаже нова сједница истовремено са сједницом Дома народа, а да се у међувремену изврше потребне провјере текстова оба закона. Она ће такође покренути иницијативу за испитивање одговорности за идентичност текстова који се достављају у парламентарну процедуру.

Шефик Џаферовић нагласио је да изворни текст треба да представља текст ДРЦ-а на енглеском језику, који је првобитно преведен на босански, а потом на српски и хрватски језик. По његовом мишљењу, нема ништа спорно у текстовима Закона о одбрани БиХ. Како су сви до сада били кооперативни и исказали спремност да ови закони буду усвојени прије 01.10.2005. године, предложио је да се у току ноћи обави сравњење текста закона са верзијом на енглеском језику, с тим што ће он предложити Колегијуму Представничког дома да своју сједницу закажану за наредни дан помјери до 13.00 или 14.00 часова.

Момчило Новаковић истакнуо је да предлог Анте Спајића иде у другом правцу и да би то могло довести до нових проблема. Сагласан је да Заједничка комисија настави своју сједницу током наредног дана прије одржавања сједнице Представничког дома, а да представници

Клуба ХДЗ у међувремену обаве консултације неопходне за одлучивање о овом закону, али и о претходно прихваћеном закону. У сваком случају, подржаће став представника Клуба ХДЗ.

Никола Радовановић потом је нагласио да је до овог проблема дошло због накнадне дораде текста од Савјета министара БиХ. Искказао је спремност да до наредног дана у 9.00 часова Министарство одбране БиХ изврши провјеру текстова на сва три језика, и то оба закона. Све нађене разлике биће наведене у допису које ће потом доставити Комисији.

Бошко Шиљековић истакнуо је да је очигледно ријеч о разликама суштинског карактера, те да је то неодговорно. Заједничка комисија и Парламентарна скупштина БиХ исказали су спремност да се оба закона усвоје у што краћем року, а наведени проблем узрокује низ других проблема.

Рафи Грегоријан нагласио је да је основни текст на основу којег је рађено био текст на босанском језику. Истакнуо је да је Никола Радовановић врло частан човјек и да поштено приступа рјешавању овог проблема, те да ће он вјероватно испитати како је дошло до тога, као и покренути питање одговорности.

Након сличних предлога за конструктивно рјешавање овог проблема које су дали **Шефик Џаферовић, Бошко Шиљековић, Анто Спајић и Винко Радовановић**, усвојен је став да се сједница прекине, те да се састанак руководства Заједничке комисије, уз присуство Анте Спајића, одржи наредног дана у 9.00 часова. У току ноћи Министарство одбране БиХ извршиће провјеру свих текстова оба закона, а најкасније до 9.30 часова доставиће исправке текста са дописом у којем ће оне бити децидирано наведене. Овако исправљен текст одмах требају добити сви представници хрватског народа како би могли амандмански дјеловати. Анто Спајић потом ће се у 9.30 часова састати са члановима Клуба ХДЗ и Клуба делегата из реда хрватског народа како би обавио потребне консултације. Од резултата тих консултација зависиће наставак рада Комисије тог дана, а за шта су сви исказали спремност.

Такође, Шефик Џаферовић одмах ће обавити консултације са осталим члановима Колегијума Представничког дома, како би сједница тог дома била одгођена за 13.00 или 14.00 часова наредног дана.

Сједница је прекинута у 19.00 часова, а потом настављена 28.09.2005. године у 10.00 часова.

На наставку сједнице **Бошко Шиљековић** дао је ријеч министру одбране, како би информисао присутне да ли су у међувремену текстови закона упоређени, како би Комисија видјела да ли су се стекли услови за наставак рада.

Никола Радовановић информисао је да је у току ноћи Служба Министарства одбране БиХ извршила контролу, упоређивање и лексичко усаглашавање текстова на три језика за оба предложена закона. На основу тога доставили су Заједничкој комисији допис са јасно наведеним уоченим разликама и измјенама и датим образложењем, те текст Предлога закона о служби у ОСБиХ на хрватском језику, са урађеним измјенама. У Предлогу закона о одбрани БиХ уочена је једна разлика у члану 1. текста на хрватском језику, те неколико мањих језичких исправки у другим текстовима, које не утичу на суштину закона. С обзиром да је Министарство одбране БиХ урадило свој дио посла, предложио је да Заједничка комисија настави са радом.

На питање **Момчила Новаковића** да ли су остале исправке текстова на три језика заиста само лексичке природе, Никола Радовановић дао је потврдан одговор.

Након уводног образложења, чланови Заједничке комисије једногласно су одлучили да наставе рад на прекинутој тачки дневног реда, односно да наставе расправу о Предлогу закона о служби у ОСБиХ у амандманској фази.

Анто Спајић потом је нагласио да је очито било исправно размишљање да се прекине рад сједнице Заједничке комисије претходног дана, јер је било одређених грешака и у текстовима на језицима друга два народа. С обзиром да су учињене одређене измјене суштинског

карактера, занимало га је да ли је Савјет министара БиХ, као предлагач, упознат са овим измјенама и да ли стоји иза њих.

Никола Радовановић одговорио је да је исправљени текст резултат рада Министарства одбране БиХ, те да Савјет министара БиХ није упознат с њим, јер због краткоће времена није било могућности да се састану његови чланови.

За **Сеаду Палаврић** релевантни су закони који су достављени у процедуру, као и материјал на којима су извршене корекције.

Момчило Новаковић сматра да је искључиво Савјет министара БиХ формални предлагач закона, те се без његовог мишљења не би могло ваљано одлучити о коригованим текстовима. Истакнуо је да не зна на који начин би требало наставити даљи рад, уз искрену жељу да се он оконча на овој сједници.

Анто Спајић истакнуо је спремност да се покуша на овој сједници Комисије, а потом и Представничког дома, окончати рад о Закону, те је предложио да се одреди пауза да би посланици и делегати из реда хрватског народа били упознати са измјенама и да би на основу тога могли дјеловати амандманима.

Шефик Џаферовић захвалио се Анти Спајићу на израженој кооперативности и жељи да се на овој сједници оконча рад о предложеном закону. Истакнуо је потпуну одређеност Колегијума Представничког дома да се расправа о овим законима заврши у току дана. Нагласио је чињеницу да министар представља Савјет министара БиХ и својом позицијом одговора за урађени посао. Стога не би требало бити препреке за завршетак ове активности током дана.

Уз сагласност свих присутних, одлучено је да се одреди пауза, те да Комисија настави са радом у 11.30 часова.

На наставку рада Заједничке комисије, **Анто Спајић** истакнуо је да су посланици и делегати из реда хрватског народа урадили нове амандмане на измијењени текст Закона, тако да повлаче из процедуре амандмане уложене на претходно достављени текст. На овај начин омогућен је даљи рад Комисије.

Бошко Шиљеговић потом је истакнуо да ће се наставити са радом по претходно прихваћеној методологији, тако што ће се чланови Комисије прво изјаснити о амандманима прихватљивим за предлагача, а потом о другим амандманима који нису прихватљиви.

Никола Радовановић информисао је о прихватљивим амандманима за предлагача. Ове амандмане чланови Комисије усвојили су гласањем на сљедећи начин:

Амандман 1. Мирсада Ћемана на члан 3. усвојен је једногласно, у сљедећем тексту:

Иза члана 3. у ставу (7) прије постојећег текста додаје се реченица која гласи:

„Кадети су лица која се у стручним војним школама и академијама образују за професионалну војну службу у Оружаним снагама Босне и Херцеговине.“

Амандман 3. Клуба СДС на члан 6. став (1), који је предлагач модификовао на сједници, усвојен је са седам гласова „за“ и два гласа „против“, у сљедећем тексту:

У члану 6. став (1) мијења се и гласи:

„(1) Пјешадијски пукови баштине идентитет и војно наслеђе јединица и народа из којих потичу: Армије Републике Босне и Херцеговине (АРБиХ), Хрватског вијећа одбране (ХВО) и Војске Републике Српске (ВРС).“

Амандман 1. Клуба СДС на члан 6. став 7. б), уз мању корекцију која подразумева додавање друге реченице, усвојен је једногласно, у сљедећем тексту:

У члану 6. став (7) под б) мијења се и гласи:

„ контролише финансијски фонд пука који се образује из дијела новчаних средстава из буџета за одбрану, суфинансирања из донација, добровољне чланарине припадника и непрофитне активности, а што регулише посебним прописом министар одбране. Финансијски фонд пука служи за финансирање активности из члана 6. став (7) овог закона“.

Амандман 3. Клуба ХДЗ на члан 13. усвојен је једногласно, у сљедећем тексту:

Члан 13. мијења се и гласи:

"Члан 13.
(стручна спрема)

(1) Одговарајућа стручна спрема у складу са чланом 9 став (1) тачка г) овог закона је:

- а) војници – средња стручна спрема - III степен,
- б) подофицири – средња стручна спрема IV степен, или виша стручна спрема VI степен,
- с) официри – висока стручна спрема – VII степен,

(2) Нострификацију и еквиваленцију стручне спреме из тач. а), б) и ц) става (1) овог члана, стечене ван Босне и Херцеговине, врши надлежни орган."

Амандман 5. Милорада Живковића на члан 15. усвојен је са шест гласова „за“ (укључујући потребну већину чланова - по три члана из оба дома) и три гласа „против“, у сљедећем тексту: У члану 15. тачка е) брише се.

Амандман 6. Клуба СДС на члан 62. усвојен је једногласно, у сљедећем тексту:

У члану 62. у ставу (4), последије ријечи: „летачки додатак“ додају се ријечи: „за службу у јединицама специјалне намјене“.

Амандман 6. Милорада Живковића на члан 106. усвојен је једногласно, у сљедећем тексту:

У члану 106. у тачки 3. иза ријечи: „Сва три конститутивна народа“ додају се ријечи: „а по могућности и представник из реда осталих“.

Амандман 7. Милорада Живковића на члан 113. усвојен је једногласно, у сљедећем тексту:

У члану 113. у тачки 4. иза ријечи: „Сва три конститутивна народа“ додају се ријечи: „а по могућности и представник из реда осталих“.

Амандман 8. Клуба СДС на члан 116, уз мању корекцију позива на члан, усвојен је једногласно, у сљедећем тексту:

У члану 116. под ф) на крају текста додају се ријечи: „и имати завршену школу усавршавања командно-штабног нивоа или научно звање магистра“;

Додати тачку под г) која треба да гласи: „за унапређење у чин ОФ-6 професионално војно лице са чином ОФ-5 мора провести на формацијском мјесту ОФ-6 најмање годину дана и имати завршен оперативно-стратегијски ниво усавршавања или имати научно звање доктора наука“.

Амандман 7. Клуба ХДЗ на члан 134, уз мању корекцију, усвојен је једногласно у сљедећем тексту:

У члану 134. у ставу (1) иза ријечи "мјесто" ријечи: "у пуковнији" замјењују се ријечима: "у пуку".

Амандман 12. Клуба ХДЗ на члан 158. и то без става (2), који није прихватљив и о којем ће се чланови Комисије на захтјев предлагача амандмана накнадно посебно изјаснити, усвојен је са мањом корекцијом једногласно, у сљедећем тексту:

У члану 158. став (4) мијења се и гласи:

"(4) Припадници пукова на лијевом рамену носе ознаку свог пука".

У ставу (5) ријечи: "пјешачке пуковније" замјењују се ријечју "пука".

Став (6) брише се, а ставови (7) и (8) постају ставови (6) и (7).

Амандман 13. Клуба ХДЗ на члан 171, и то само став (4), усвојен је једногласно у сљедећем тексту:

У члану 171. у ставу (4) ријечи: „дисциплинске грешке“ замјењују се ријечима: „дисциплинске преступе“.

Наведени амандман 13. предлагачи су такође раздвојили на два дијела ради каснијег гласања о дијелу који није прихватљив.

Министар одбране потом је нагласио да остали амандмани нису прихватљиви за предлагача, јер њихов највећи број дотиче питања која су била предмет дуготрајне расправе на сједницама ДРЦ-а, тако да нису у складу са утврђеним концептом Закона. При томе је

нагласио да су у том смислу најосјетљивији амандмани на члан 6, који обрађује систем пукова, а који би требало уредити путем подзаконских аката. Тренутно је предложено и прихватљиво оно што је у складу са НАТО стандардима.

На питање **Момчила Новаковића** за значење скраћеница у члану 6. став (1), министар је био сагласан да нема довољно оправдања за наведене скраћенице.

Чланови Заједничке комисије, након расправе, са осам гласова „за“ и једним гласом „против“, одбили су групу амандмана неприхватљивих за предлагача.

3. Изјашњавање о Предлогу закона у цијелини

Чланови Заједничке комисија потом су једногласно прихватили текст Предлога закона о служби у Оружаним снагама Босне и Херцеговине, са усвојеним амандманима, уз констатацију да га је неопходно донијети, те предложили домовима Парламентарне скупштине БиХ усвајање овог закона.

За извјестиоца о предлозима оба закона пред Представничким домом одређен је Момчило Новаковић, а пред Домом народа Бошко Шиљековић.

Послије расправе, Бошко Шиљековић захвалио се свим члановима Заједничке комисије на израженој спремности да се оконча посао око усвајања поменутих закона, а посебну захвалност упутио је и представницима НАТО-а и Владе САД-а, са господином Грегоријаном и генералом Шуком на челу, затим представницима ОЕБС-а, Савјета министара БиХ и Министарства одбране БиХ.

Ад. - 4. Текућа питања

О овој тачки дневног реда није било расправе.

Записник сачинила

Драгица Хинић

Предсједавајући
Заједничке комисије
Бошко Шиљековић

